

درس هشتم:

دگر گونه بیینیم و گونه گون بنویسیم

(نحوی) در این درس شنیدن، مطالعه کردن و تدوین کردن متنی از دو نویسنده مختلف است. این متن را می‌توان در آنچه می‌دانیم «دگر گونه بیینیم و گونه گون بنویسیم» نامید. این متن دو نویسنده مختلفی را در خود دارد. نویسنده اول از نظر سلسله مراتب اجتماعی پایین است و نویسنده دوم از نظر این سلسله بالاتر است. این دو نویسنده می‌توانند در متنی که از همین دو نویسنده نوشته شده باشد، مطالبی متفاوتی ارائه کنند. این متن در این درس مطالعه شده است. این متن دو نویسنده مختلفی را در خود دارد. نویسنده اول از نظر سلسله مراتب اجتماعی پایین است و نویسنده دوم از نظر این سلسله بالاتر است. این دو نویسنده می‌توانند در متنی که از همین دو نویسنده نوشته شده باشد، مطالبی متفاوتی ارائه کنند. این متن در این درس مطالعه شده است.

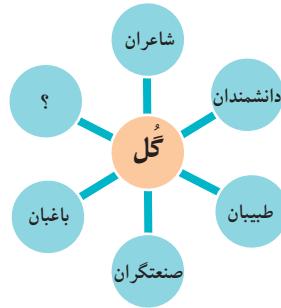
کتاب «مهارت‌های نوشتاری» داشت به پایان می‌رسید؛ اما شوق نوشن و آموختن پایانی نداشت. سفر پریج و خم نوشن، اینک به ایستگاه پایانی رسیده بود.

کلاس نوشن که پس از پشت سر گذاشتن برگ ریزان پاییز و برف ریزان زمستان، به رویش اردیبهشتی خود نزدیک می‌شد، در انتظار درس جدید نشسته بود. معلم، با یک مقدمه شروع کرد:

هریک از من و شما در جاهای مختلف که قرار می‌گیریم، ممکن است نقش‌ها و وظیفه‌های متفاوتی داشته باشیم؛ مثلاً وقتی در خانه هستیم؛ فرزندی از اعضای آن خانواده به شمار می‌آییم و در آنجا وظایفی داریم. اکنون که در مدرسه و کلاس هستیم، نقش و تکلیف دیگری داریم. اگر در محله و کوچه خود باشیم؛ در آنجا هم وظیفه دیگری داریم و همین‌طور در جاهای مختلف، خواهیم دید که نقش و وظیفه جدیدی خواهیم داشت. به همین سبب اگر بخواهیم چیزی درباره خود بنویسیم و خودمان را به کسی معرفی کنیم، بسته به اینکه از کجا آغاز کنیم، نوشته و نوع معرفی ما متفاوت خواهد بود.

یکی دیگر از راههای توانمندسازی ذهن و زبان هنگام نویسنده‌گی، ایجاد فرصت بیشتر برای فکر کردن است. اندیشیدن درباره یک چیز، راههای فراوانی را در ذهن، نسبت به شناخت بهتر آن، پدید می‌آورد. وقتی زمان کافی برای اندیشیدن درباره یک موضوع داشته باشیم و از دیدگاه‌ها و دریچه‌های مختلف به یک موضوع، نگاه کنیم، جنبه‌ها و کارکردهای گوناگون یک پدیده را در نظر می‌گیریم.

حال اگر بخواهیم درباره «گل» چیزی بنویسیم، از زاویه‌های متفاوت می‌توانیم به آن نگاه کنیم و هر بار، مطالب تازه‌ای بنویسیم. مثلاً در نوشتۀ صفحه بعد، نویسنده «گل» را از نگاه شاعران، دانشمندان، طبیبان، صنعتگران و قالی‌بافان، و حتی از چشم عقل، دیده و نوشته است:

«بعید است در عالم طبیعت، چیزی زیباتر و خوب تر از گل وجود داشته باشد... شاعران در گل هزاران مضمون نفر و معنای لطیف یافته‌اند و برای آن مضامین هزاران بیت زیبا سروده‌اند. اللہ سرخ رنگی که در بهاران دل خاک تیره را می‌شکافد و مانند آتشی زبانه می‌کشد، ما را به یاد شهیدان می‌اندازد که پرده سیاه ظلم را با خون سرخ خویش شکافته‌اند.

دانشمندان نیز از گل هزاران قاعده و قانون علمی شناخته‌اند. آنان از گل، یک جهان دانش آموخته‌اند و در یافته‌اند که گل، تنها یک نقاشی رنگارنگ نیست!

طبیبان به صورت‌های مختلف، داروی دردهای گوناگون را در گل، جسته‌اند و یافته‌اند. از نظر آنان هر گلی، داروی دردی را در خود دارد. گل عطاری است که به شیوه عطاران قدیم، هم عطرفروش است و هم داروفروش!

صنعتگران نیز از گل، سودهایی برند؛ رنگ‌زان رنگ‌های لطیف و پرمایه گل را در صنعت خویش به کار می‌گیرند و قالی بافان با الهام از شکل‌ها و ترکیب‌های گل، طرح‌های دلپسند بسیاری در می‌افکنند. گلاب گیران نیز رونق بازارشان از برکت بوی دل‌انگیز گل است. تاکنون فایده گل را برای شاعران و عالمان و طبیبان و صنعتگران برشمرده‌ایم. اکنون هنگام آن است که بپرسیم عقل از گل چه سودی می‌برد؟

اگر گل و گلزار را با چشم عقل تماشا کنیم، جز حکمت و تدبیر، چیزی نمی‌بینیم. به راستی آن هنرمند نقاش و حکیم ریاضیدان که مهندسی گل را بر عهده داشته، کیست؟

آن کیست که در گل این همه زیبایی و لطف و خاصیت را قرار داده است؟ آن کیست که گُل را از گل، بیرون کشیده و از خاک تیره و خشن، محصولی این چنین رنگین و لطیف و معطر پدیدآورده است؟ گل، قطره‌ای از دریای بیکرانه جلال و جمال الهی است که گویی از آسمان به زمین، چکیده است.»

(غلامعلی حداد عادل، فارسی و آیین نگارش، سال اول دیبرستان، ۱۳۶۶) ◆

اگر بخواهیم، از روزنۀ چشم هر کدام از این افراد به گل بنگریم و نوشته‌ای متناسب با طرز فکر آن بیافرینیم، شاید نوشته‌هایی شبیه نوشته‌های صفحه بعد پدید آید:

◆ از نگاه «شاعر»:

غنچه با دل گرفته گفت: / زندگی لب ز خنده بستن است / گوشه‌ای درون خود نشستن
است

گل به خنده گفت: / زندگی شکفتن است / با زبان سبز، راز گفتن است...

◆ امین پور

◆ از نگاه «گیاه‌شناس»:

گیاه از طریق ریشه و برگ‌ها تغذیه می‌کند. ریشه‌هایی که در عمق نمناک خاک
فرورفته‌اند و برگ‌هایی که مثل یک صفحه پهن، نور خورشید را جذب می‌کنند...

◆ از نگاه «طبیب»:

گل سراسر درمان است. از بوی گل گرفته تا ریشه و ساقه و برگ و حتی خار گل
هم درمانگرند. تا روی شاخه است، هوا را معطر دلپذیر می‌کند و شادی و شادابی
می‌بخشد. وقتی چیده شد، دارویی مفید می‌شود برای بیماران. عصاره یا افسرده گل سرخ
تقویت‌کننده قلب است...

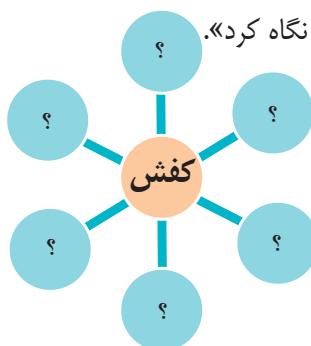
◆ از نگاه «صنعتگر»:

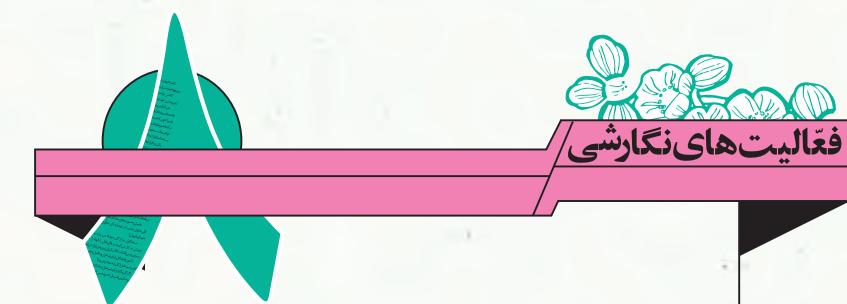
صنعت گلاب گیری از دیر باز در ایران متداول بوده است. کاشان، بیش از هر جای دیگر
در ایران با گل و گلاب عجین است. حتی در این شهر جشن گلاب برپا می‌شود و...

◆ از نگاه «باغبان»:

من نتیجهٔ زحمت‌ها و تلاش‌های خود را در همین گل‌های رنگارانگ می‌بینم. این همه کوشش،
وقتی به شکفتگی غنچه‌ها می‌انجامد، خوشحال می‌شوم. گل‌ها و بوته‌ها مثل فرزندان من
هستند ...

معلم، نموداری روی تخته کشید و گفت: «اکنون از شما دانش‌آموزان می‌خواهم، بگویید
از چه زاویه‌هایی می‌توان به «کفش» نگاه کرد».

متن زیر را بخوانید و تفاوت نگاه دو شخصیت (پدر و پسر) را بنویسید.

یک بار پدر بسیار ثروتمندی پسرش را به روستایی برد تا او را با شیوه زندگی افراد آنجا آشنا سازد. آنان دو شبانه روز در مزرعه خانواده تهییدست و فقیری به سر بردنند.

در راه برگشت، پدر از پسر پرسید: «سفر چگونه بود؟»

پسر گفت: «عالی بود پدر.»

پدر گفت: «زندگی مردم فقیر را دیدی؟»

پسر گفت: «آری، پدر عزیزم.»

پدر پرسید: «از آنان، چه آموختی؟»

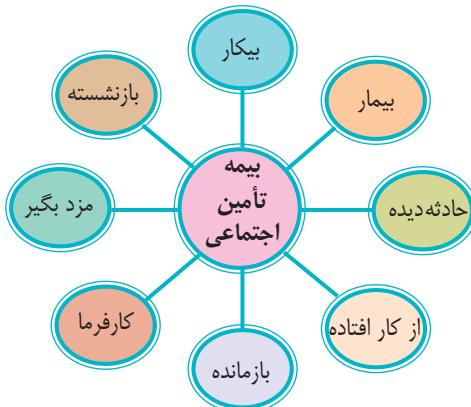
پسر گفت: «ما گوسفند نداریم؛ ولی آنان چند گوسفند دارند. حوض خانه ما تا وسط باغ کشیده شده؛ اما رودخانه آنان بی پایان است. سراسر باغ ما چرا غذا روشن می کنند، ولی شب های آنان را ستاره ها روشن می کنند. ما قطعه زمین کوچکی برای زندگی داریم، ولی کشتزار آنان بسیار گسترده است. ما تمام غذایمان را می خریم؛ آنان بیشتر نیازهای غذایی را خودشان پرورش می دهند....»

با شنیدن حرف های فرزند، پدر سرش را به زیر انداخت و خاموش شد.

پسر افزود: «پدر جان! از شما سپاسگزارم که به من نشان دادی، ما چقدر فقیریم.»

(دبوا استیت، مترجم: الهام مؤدب، با تغییر و بازنویسی)

◆◆ یکی از خوشهای نمودار زیر را انتخاب کنید و از نگاه او، متنی درباره «تأمین اجتماعی» بنویسید.

A large, light blue rectangular frame with a decorative border. The left and right sides feature vertical columns of small diamond-shaped icons. The bottom edge of the frame is adorned with a delicate, stylized floral pattern. The interior of the frame is blank, intended for handwritten notes or drawings.

◆◆◆ یکی از نوشه‌های تمرين قبل را براساس معیارهای زیر، ارزیابی کنید.

سنجه‌های ارزیابی :

- ♦ داشتن پیش‌نویس،
- ♦ داشتن پاک‌نویس (رعایت نشانه‌های نگارشی، توجه به درست‌نویسی، نداشتن غلط املایی و حاشیه‌گذاری)؛
- ♦ رعایت طبقه‌بندی ذهن و نوشته (آغاز، میانه و پایان)؛
- ♦ نگاه تازه و دگرگونه به موضوع؛
- ♦ شیوه خواندن.

نتیجه برسی و داوری

درست‌نویسی

◆ آرش، تیری بیفکند و پرچم پیروزی ایرانیان را بر فراز کوه، بیفراشت.

◆ آرش، تیری با فکند و پرچم پیروزی ایرانیان را بر فراز کوه، با فراشت.

شیوه نوشتاری جمله‌اول، درست است. زیرا در نوشتار معیار امروز، هرگاه حرف‌های «ب، ن، م» بر سر فعل‌هایی قرار بگیرند که با نشانه همزه «ا» «آغاز شده باشند، هنگام نوشتار، حرف «ی» جانشین همزه می‌شود.

مانند: انداز ← بیندار، انگیخت ← بینگیخت، افروخت ← بیفروخت

◆ جمله‌های زیر را ویرایش کنید:

◆ با تلاش فراوان می‌توانستند، علوم بسیاری باندوزند.

.....
◆ هرگز، فرصت امروزت را به فردا، مافکن.

حکایت نگاری

◆ حکایت زیر را بخوانید و بازنویسی کنید:

حکایت:

به روزگار انوشیروان، روزی
وزیرش، بزرگمر، نزد وی آمد.
انوشیروان گفت: ای وزیر، همه
چیز در عالم، تو دانی؟
بزرگمر، خجل شد و گفت: نه،
ای پادشاه.
انوشیروان گفت: همه چیز،
پس که داند؟
بزرگمر گفت: همه چیز، همگان
دانند و همگان هنوز از مادر نزاده‌اند.
(قابوس نامر)

بازنویسی:

نیایش

الهی!

الهی، به سوی تو آمدم، به حق خودت مرا به من برمگردان!

الهی، کامم را به حلاوت تلاوت کلامت، شیرین بدار!

الهی، وای بر من اگر دلی از من برند!

الهی، تو را دارم چه کم دارم، پس چه غم دارم.

الهی، به قدر معرفتم تو را پرستش می کنم، در راهم، راهم ده!

الهی، ناتوانم و در راهم و گردنه های سخت در پیش است و

رهنگ های بسیار در کمین و بارگران بر دوش. یا هادی «إهدنا

الصراط المستقیم...»

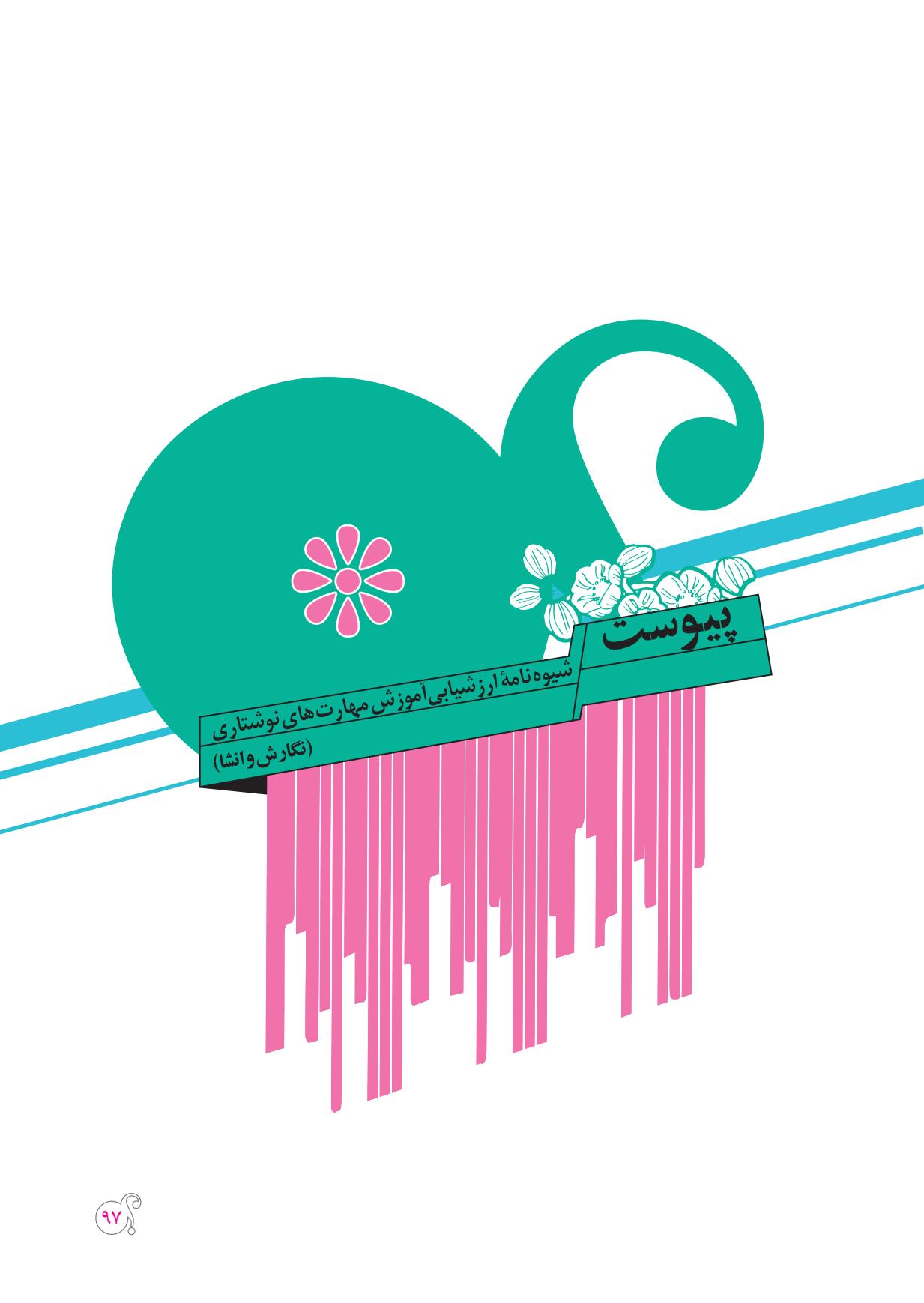
الهی، رویم را نیکوکردی، خویم را هم نیکو گردان!

الهی، شکرت که زنگ تفریح من، گشت و گذار در کتب و آثار علمی و تماشای آنهاست.

الهی، همه تو را خوانند: فُمْرَى بِهِ قُوقُو، پُوپِكْ بِهِ پُوپِو، فاخته به کوکو، و من به هوهو.

الهی، حق محمد و آل محمد، بر ما عظیم است: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ!»

◆ الهی نامه، حسن زاده آملی

پیوست

شیوه‌نامه ارزشیابی آموزش مهارت‌های نوشتاری
(تگارش و انشا)

شیوه نامه ارزشیابی آموزش مهارت های نوشتاری (نگارش و انشا):

کتبی (۲۰ نمره)

ارزشیابی این درس در دو بخش صورت می گیرد:

الف) ارزشیابی فرایندی (مستمر)

ب) ارزشیابی پایانی

الف) ارزشیابی فرایندی (مستمر)، (۲۰ نمره) ◆

ارزشیابی فرایندی، ارزشیابی عملکردی است که هم زمان با پیشرفت فرایند «یاددهی - یادگیری» و دقیقاً مبتنی بر آموزه های کتاب درسی صورت می گیرد؛ یعنی معلم پس از آموزش درس و به محض ورود به فعالیت های نگارشی ارزشیابی را آغاز می کند.

ارزشیابی فرایندی در دو بخش و مبتنی بر موارد زیر است:

(۱) مهارت نوشتمن (۱۸ نمره)

◆ **بازشناسی (تشخیصی)،** (تمرین شماره ۱ هر درس)،

این تمرین ها در پی سنجش و تقویت توانایی بازشناسی دانش آموزان است.

◆ **آفرینش (تولیدی)،** (تمرین شماره ۲ هر درس)،

اهداف آموزشی این تمرین ها، تقویت توانایی مهارت نوشتمن بر اساس آموزه های هر درس است.

◆ **داوری (تحلیلی)،** (تمرین شماره ۳ هر درس)،

هدف این تمرین ها پرورش توانایی مهارت نقد و تحلیل نوشتنه ها، بر اساس سنجه های کتاب است.

◆ **تصویر نویسی، (انشای آزاد)** ، تصویر نویسی با هدف بالا بردن دقّت در نگاه و درک عناصر بصری و در نهایت، تقویت مهارت نوشتمن، طراحی شده است.

◆ **بازنویسی حکایت**. در باز نویسی حکایت، تأکید بر باز نویسی به زبان ساده و ساده نویسی است.

◆ **گسترش مَثُل**. در این بخش، بازآفرینی، گسترش دادن و افروزن شاخ و برگ به اصل مَثُل مورد تأکید است.

◆ **درست نویسی**. درست نویسی‌ها با هدف آموزش هنجارهای نوشتمن و آشنایی با کاربرد درست واژگان نوشتار معیار در ساختار کتاب، گنجانده شده‌اند.

◆ **یادآوری** : هیچ یک از این عناصر و فعالیت‌ها به تنها‌بی موضوع آموزش و ارزشیابی نیستند؛ بلکه همه در خدمت تقویت توانایی نوشتمن هستند. بنابراین پیشرفت دانش‌آموزان در مهارت نوشتمن، هدف اصلی است.

(۲) مهارت خواندن (۲ نمره)

در این بخش، به دلیل پیوستگی مهارت‌های زبانی، مهارت خواندن متن تولیدی از سوی دانش‌آموزان ارزشیابی خواهد شد؛ یعنی لازم است هر دانش‌آموز، توانایی خوانش صحیح نوشته خود را با رعایت مهارت‌های خوانداری (تکیه، لحن، کشن‌های آوایی و ...) داشته باشد.

(ب) ارزشیابی پایانی (۲۰ نمره)

بر پایه رویکرد اصلی این برنامه که «آموزش مهارت‌های نوشتاری» است. همه عناصر سازه‌ای و محتوایی کتاب به دنبال پرورش «مهارت نوشتمن» هستند؛ بنابراین تمام آموزه‌های درس، فعالیت‌های نگارشی، تصویر نویسی یا انشای آزاد، بازنویسی حکایت و گسترش مَثُل، نهایتاً باید به تولید یک متن مناسب بینجامد که کم و بیش همه نتایج آزمون فرایندی را در برگیرد؛ این نتایج در هر نوبت و در قالب آزمون پایانی ارزشیابی می‌شود.

در ارزشیابی پایانی چند موضوع تعیین می‌شود تا دانش آموز یک موضوع را برگزیند و درباره آن، متنی بنویسد. نوشته دانش آموز، بر پایه سنجه‌های زیر، ارزشیابی می‌شود.

شیوه نامه ارزش‌یابی پایانی «آموزش مهارت‌های نوشتاری» پایه هفتم و هشتم		
نمره	سنجه‌های ارزشیابی	موضوع
۲	۱. ساختار بیرونی (داشتن آغاز، میانه، پایان) ۲. ساختار زبانی (زبان نوشته ساده، جمله‌ها کوتاه)	الف) ساختار
۲	۱. خوش آغازی (جدّابیت و گیرایی - نشان دادن نمایی کلی از محتوا نوشته) ۲. پرورش موضوع	ب) محتوا
۳	◆ شیوه بیان نوشته (بیان ساده و صمیمی - بیان احساس متناسب با موضوع)	
۳	◆ سیر منطقی نوشته (پرداختن به جنبه‌های مختلف موضوع - انسجام نوشته)	
۳	◆ فکر و نگاه نو (نگاه به موضوع، از زاویه‌ای متفاوت)	
۲	۳. خوش فرجامی (جمع‌بندی مطالب - تأثیرگذاری و تفکر برانگیز بودن)	
۱	۱. نشانه‌های نگارشی (نشانه‌گذاری به تناسب آموخته‌ها و نیازهای متن) ۲. املای واژگان (نداشتن غلط املایی) ۳. پاکیزه نویسی (حاشیه‌گذاری و حُسن سلیقه)	پ) هنجارهای نگارشی

نمرهٔ نهایی: میانگین ارزشیابی فرایندی (مستمر) و ارزشیابی پایانی است.
 $(20 + 20 = 40 \div 2 = 20)$.

در صورت برخورداری نوشه‌های از فضای خلاقانه و نگاه نو، می‌توان از برخی کاستی‌های ظاهری و کم اهمیت مانند خط خوردگی‌ها، چشم پوشی کرد.

کتابنامه:

- ◆ آرزوهای بزرگ، چارلز دیکنز، ترجمه ابراهیم یونسی، انتشارات فردوس و مجید، چاپ پنجم، ۱۳۷۷.
- ◆ آن روزها، طه حسین، ترجمه حسین خدیو جم، انتشارات سروش، تهران، چاپ چهارم، ۱۳۶۳.
- ◆ الهمی نامه، حسن حسن زاده آملی، نشر بوستان کتاب، چاپ چهل و یکم.
- ◆ بار دیگر شهری که دوست می‌داشتم، نادر ابراهیمی، انتشارات روزبهان، چاپ ۱۳۸۹.
- ◆ بخارای من، ایل من، محمد بهمن بیگی، انتشارات قشقاوی، شیراز، چاپ ششم، ۱۳۸۸.
- ◆ بهارستان، عبدالرحمن جامی، به کوشش اسماعیل حاکمی، انتشارات اطلاعات، تهران، ۱۳۶۲.
- ◆ بی بال پریدن، قیصر امین پور، نشر افق، تهران، چاپ دوازدهم و سیزدهم، ۱۳۸۸.
- ◆ پرندهای به نام آذرباد، ریچارد باخ، انتشارات امیرکبیر، تهران، چاپ هشتم، ۱۳۸۸.
- ◆ تاریخ بلعمی، ابوعلی بلعمی، به تصحیح محمد تقی بهار و محمد پروین گنابادی، ۱۳۵۳.
- ◆ تبر، شکوفه تقی، انتشارات کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۹.
- ◆ حرف‌های شکلاتی، کنزالومور، ترجمه سیما مشهوری، نشر سبز خط، ۱۳۸۹.
- ◆ حرف‌های همسایه، نیما یوشیج، انتشارات دنیا، تهران، چاپ اول، ۱۳۶۳.
- ◆ داستان زندگی من، هلن کلر، ترجمه ثمینه باغچه‌بان (بیرون‌نظر)، نشر علم، ۱۳۸۷.
- ◆ داستان نویسی، اینگرمنسُن، رندی و اکونومی، پیتر، ترجمه سارا کاظمی منش، نشر آوند دانش، تهران، چاپ اول، ۱۳۹۲.

- ◆ راز موتورسیکلت من، رولد دال، ترجمه محبوبه نجف خانی، نشر افق، تهران، چاپ هفتم، ۱۳۹۲.
- ◆ رسایل جامع، خواجه عبدالله انصاری، با تصحیح وحید دستگردی، کتابفروشی فروغی، چاپ سوم، ۱۳۴۹.
- ◆ زبان فارسی(۱)، کتاب درسی سال اول متوسطه، گروه مولفان، اداره کل چاپ و نشر کتاب‌های درسی، چاپ پانزدهم، ۱۳۹۳.
- ◆ سه سوت جادویی، احمد اکبرپور، نشر افق، ۱۳۸۷.
- ◆ شما که غریبه نیستید، هوشنگ مرادی کرمانی، انتشارات معین، تهران، چاپ هشتم، ۱۳۸۶.
- ◆ غلط ننویسیم، ابوالحسن نجفی، انتشارات مرکز نشردانشگاهی، تهران، چاپ هفتم، ۱۳۷۴.
- ◆ فارسی اول راهنمایی، احمد سمیعی و همکاران، شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، چاپ ۱۳۸۵.
- ◆ فارسی و آیین نگارش، سال اول دبیرستان، علی سلطانی گردفرامرزی و همکاران، چاپ شرکت افست ۱۳۶۶.
- ◆ قابوس نامه، عنصرالمعالی کیکاووس، به کوشش غلامحسین یوسفی، انتشارات علمی فرهنگی، چاپ چهارم، ۱۳۶۶.
- ◆ قصه‌های مجید، هوشنگ مرادی کرمانی، انتشارات معین، تهران، چاپ دوازدهم، ۱۳۸۰.
- ◆ کارنامه سپنج، محمود دولت آبادی، انتشارات فرهنگ معاصر، تهران، ۱۳۷۰.
- ◆ کتاب کار نگارش و انشا (آموزش مهارت‌های نگارشی)، حسن ذوالفارقی، انتشارات اساطیر، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۵.
- ◆ مجموعه کامل اشعار (از شعرهای ۱۳۵۹-۱۳۸۵)، قیصر امین‌پور، انتشارات مروارید، تهران، چاپ نهم، ۱۳۹۱.

